

Ieva Simonaitytė - Klaipėdos krašto rašytoja, autobiografinių apysakų ir romanų kūrėja.

Ieva Simonaitytė - Klaipėdos krašto rašytoja, autobiografinių apysakų ir romanų kūrėja, buities ir išskirtinių lietuvninkų likimų vaizduotoja. Jos gyvenimo ir kūrybos kelias panašus į Žemaitės kelią. Abi rašytojos išsilavinimą pasiekė knygų skaitymu, gyvenimo patirtis ir įgimta dovana stebeti aplinką ir žmones - abiejų kūrybos šaltinis.

Ieva Simonaitytė gimė 1897m. sausio 23d. Vanagų bažnytkaimyje, Klaipėdos apskrityje. Penkerių metų susirgo kaulų džiova, dėl to negalėjo lankyti mokyklos. Skaityti ir rašyti ją išmokė motina. Jaunystėje vaikščiodama su lazdomis ji turėjo dirbtį: ganyti svetimas žąsis, prižiūrėti mažus vaikus. 1912-1914m. I.Simonaitytė gydėsi Augenburgo sanatorijoje Vokietijoje. Iš ten grįzo pasveikusi. Vertėsi siuvėjos amatu, įsitraukė į lietuvišką veiklą: dirbo Vanagų lietuvių jaunimo sambūryje "Eglė", bendradarbiavo "Tilžės keleivyje" ir kitoje Mažosios Lietuvos lietuviškoje spaudoje.

1921m. I.Simonaitytė persikėlė į Klaipėdą. Remiama A.Bruožio ir kitų patriotų, baigė vakarinus mašinraščio ir stenografijos kursus. Dirbo Lietuvos konsulate, "Ryto" spaustuvėje korektore, "Prūsų Lietuvių balso" redakcijoje, vėliau Seimelio raštinėje mašininke ir vertėja.

I.Simonaitytės kūrybiniai polinkiai išryškėjo labai anksti. Kūrineliai buvo spausdinami Mažosios Lietuvos laikraščiuose, tačiau iki 1935m. I.Simonaitytės vardas literatūros pasaulyje buvo nežinomas. Tais metais I.Simonaitytei už romaną "Aukštųjų Šimonių likimas" paskirta Lietuvos valstybinė literatūros premija. Nuo 1936m. I.Simonaitytė atsidėjo vien literatūriniam darbui, jai buvo paskirta pensija. 1938-1939m. rašytoja gydėsi Šveicarijoje. Vokiečiams atplėšus Klaipėdos kraštą, I.Simonaitytė apsigyveno Kaune.

Nuo 1963m. I.Simonaitytė gyveno Vilniuje. 1967m. jai suteiktas Lietuvos TSR liaudies rašytojos vardas.

I.Simonaitytė mirė 1978m. rugpjūčio 27d. Vilniuje.

<https://maironiomuziejus.lt/post-t-exhibitions/ieva-simonaityte/>

Ева Симонайтите — писательница из Клайпеды, автор автобиографических рассказов и романов о жителях Малой Литвы.

Ева Симонайтите — писательница из Клайпеды, автор автобиографических рассказов и романов о жителях Малой Литвы — родилась в 1897 году 23 января в деревне Ванагай на территории Восточной Пруссии (ныне Клайпедский район).

Еще в пятилетнем возрасте Симонайтите переболела туберкулезом и осталась инвалидом на всю жизнь. Девочка роста без отца и из-за болезней и бедноты не могла ходить в школу. Читать и писать ее научила мать, остальные знания Симонайтите получала из книг самостоятельно.

Творческим источником для Симонайтите послужил жизненный опыт и необычайная способность наблюдать за людьми и окружением.

В юности, передвигаясь на костылях, Симонайтите должна была работать: пасти чужих гусей, присматривать за детьми. С 1912-го по 1914 год Симонайтите проходила лечение в немецком санатории в Аугенбурге, откуда вернулась окрепшая и стала работать швеей.

В возрасте 24 лет Симонайтите переехала в Клайпеду, где окончила курсы стенографии. Работала в консульстве Литвы, корректором в издательстве Rytas, в редакции Prūšų lietuvių balsas ("Голос литовцев Пруссии"), позднее — машинисткой и переводчицей в Сеймике (лит. Seimelis) Клайпедского края.

Живя в Клайпеде, Симонайтите присоединилась к литовским деятелям: работала в молодежном объединении Eglė, сотрудничала с Tilžės keleivis и другими печатными изданиями Малой Литвы.

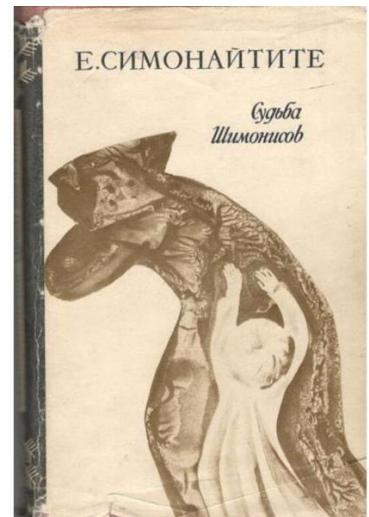
Творческие способности Симонайтите проявились очень рано. Ее произведения печатались в нескольких изданиях Малой Литвы, однако до 1935 года ее имя не было известным в литературном сообществе.

После успеха романа "Судьба Шимонисов" и назначения ей государственной пенсии Симонайтите с 1936 года посвятила себя литературному труду. После возвращения Клайпеды

Германии в 1939 году Симонайтите выехала в Каунас. В годы немецкой оккупации она подвергалась преследованиям.

С 1963 года Симонайтите жила в Вильнюсе. Была награждена тремя орденами, в том числе орденом Ленина в 1957 году, в 1967 году удостоена звания народной писательницы Литовской ССР.

Писательница скончалась 27 августа 1978 года в Вильнюсе. Ее последняя воля была исполнена — на надгробии выгравировали: "Я уже палочку положила, путешествие завершено".

<https://www.gargzduumuziejus.lt/apie-ekspozicija/ekspozicijos/Copy-Of-Fermentum-Tristique-Vehicula2/>